

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 16 грудня 2015 р. № 1062
Київ

Про затвердження Технічного регламенту щодо неавтоматичних зважувальних приладів

Відповідно до частини першої статті 5 Закону України “Про технічні регламенти та оцінку відповідності” Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити Технічний регламент щодо неавтоматичних зважувальних приладів, що додається.
2. Міністерству економічного розвитку і торгівлі забезпечити впровадження затвердженого цією постановою Технічного регламенту.
3. Установити, що надання на ринку та/або введення в експлуатацію приладів, які відповідають вимогам Технічного регламенту неавтоматичних зважувальних приладів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2009 р. № 190 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 18, ст. 574), та були введені в обіг до дня набрання чинності цією постановою, не може бути заборонене або обмежене з причин невідповідності таких приладів вимогам затвердженого цією постановою Технічного регламенту.
4. Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.
5. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.
6. Ця постанова набирає чинності через шість місяців з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України

А.ЯЦЕНЮК

Інд. 75

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 16 грудня 2015 р. № 1062

ТЕХНІЧНИЙ РЕГЛАМЕНТ
щодо неавтоматичних зважувальних приладів

Загальна частина

1. Дія цього Технічного регламенту поширюється на всі неавтоматичні зважувальні прилади.

Цей Технічний регламент розроблено на основі Директиви 2014/31/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 р. про гармонізацію законодавства держав - членів ЄС стосовно надання на ринку неавтоматичних зважувальних приладів.

2. Дія цього Технічного регламенту поширюється на такі категорії застосування неавтоматичних зважувальних приладів, зокрема:

- 1) визначення маси під час проведення комерційних операцій;
- 2) визначення маси з метою обчислення мита, тарифу, податку, знижки, штрафу, винагороди, відшкодування або аналогічного виду плати;
- 3) визначення маси з метою застосування законів, інших нормативно-правових актів або висновку експерта, виданого в ході судового провадження;
- 4) визначення маси у медичній практиці для зважування пацієнтів під час медичного огляду, діагностування та лікування;
- 5) визначення маси для виготовлення ліків за рецептом в аптеках та визначення маси під час проведення аналізу в медичних і фармацевтичних лабораторіях;
- 6) визначення ціни на основі маси для цілей прямого продажу товарів населенню та фасування товарів;
- 7) інші категорії застосування, крім тих, що зазначені у підпунктах 1-6 цього пункту.

3. У цьому Технічному регламенті терміни вживаються в такому значенні:

- 1) введення в обіг - надання неавтоматичного зважувального приладу на ринку України вперше;
- 2) вилучення з обігу - будь-який захід, спрямований на запобігання наданню на ринку України неавтоматичного зважувального приладу, який знаходиться у ланцюгу його постачання;
- 3) виробник - будь-яка фізична чи юридична особа (резидент чи нерезидент України), яка розробляє, виготовляє та реалізує неавтоматичний зважувальний прилад під своїм найменуванням або торговельною маркою або доручає розроблення чи виготовлення такого приладу та реалізує його під своїм найменуванням або торговельною маркою;
- 4) відкликання - будь-який захід, спрямований на забезпечення повернення неавтоматичного зважувального приладу, який вже надано споживачу (користувачу);

5) гармонізований європейський стандарт - стандарт, який прийнятий однією з європейських організацій стандартизації на основі запиту, зробленого Європейською Комісією, номер і назву якого опубліковано в “Офіційному віснику Європейського Союзу”;

6) зважувальний прилад - засіб вимірювальної техніки, призначений для визначення маси тіла шляхом використання сили тяжіння на таке тіло. Зважувальний прилад також може застосовуватися для визначення інших кількісних величин, параметрів або характеристик, пов'язаних з масою;

7) знак відповідності технічним регламентам (далі - знак відповідності) - маркування, за допомогою якого виробник зазначає, що неавтоматичний зважувальний прилад відповідає вимогам, які застосовуються до зазначеного приладу та визначені у технічних регламентах, якими передбачене нанесення такого маркування;

8) імпортер - будь-яка фізична чи юридична особа - резидент України, яка вводить в обіг на ринку України неавтоматичний зважувальний прилад походженням з іншої країни;

9) надання на ринку - будь-яке платне або безоплатне постачання неавтоматичного зважувального приладу для розповсюдження чи використання на ринку України у процесі провадження господарської діяльності;

10) неавтоматичний зважувальний прилад (далі - прилад) - зважувальний прилад, що потребує втручання оператора під час зважування;

11) орган з оцінки відповідності - підприємство, установа, організація чи їх структурний підрозділ, що провадить діяльність з оцінки відповідності, у тому числі калібрування, випробування, сертифікацію та інспектування;

12) оцінка відповідності - процес доведення того, що суттєві вимоги, визначені в цьому Технічному регламенті, які стосуються приладу, виконані;

13) прямий продаж - торговельна операція, під час якої:

результат вимірювання є основою для визначення суми оплати;

принаймні одна із сторін, що бере участь в операції, пов'язаній з вимірюванням, є споживачем або будь-якою іншою стороною, що потребує такого ж рівня захисту;

усі сторони, залучені до операції, фіксують результат вимірювання одночасно в одному і тому ж місці;

14) розповсюджувач - будь-яка інша, ніж виробник або імпортер, фізична чи юридична особа в ланцюгу постачання приладу, яка надає прилад на ринку України;

15) суб'єкти господарювання - виробник, уповноважений представник, імпортер і розповсюджувач;

16) технічна специфікація - документ, що встановлює технічні вимоги, яким повинен відповідати прилад;

17) уповноважений представник - будь-яка фізична чи юридична особа - резидент України, яка одержала від виробника письмове доручення діяти від його імені стосовно визначених у такому дорученні завдань.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Законах України “Про загальну безпечність нехарчової продукції”, “Про стандартизацію”, “Про технічні регламенти та оцінку відповідності”.

Надання на ринку приладів та введення їх в експлуатацію

4. На ринку України можуть надаватися тільки прилади, які відповідають вимогам цього Технічного регламенту.

5. Прилади не повинні вводитися в експлуатацію для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, якщо вони не відповідають вимогам цього Технічного регламенту.

6. Прилади, введені в експлуатацію, можуть використовуватися у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, якщо вони і надалі відповідають вимогам цього Технічного регламенту.

Суттєві вимоги

7. Прилади, що використовуються або призначені для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, повинні відповідати суттєвим вимогам, установленим у додатку 1 (далі - суттєві вимоги).

Якщо прилад містить пристрої, які не використовуються або не призначені для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, або з'єднаний з такими пристроями, то на такі пристрої дія суттєвих вимог не поширюється.

Вільний рух приладів

8. Надання на ринку приладів, що відповідають вимогам цього Технічного регламенту, не може бути заборонено.

Введення в експлуатацію приладів для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, які відповідають вимогам цього Технічного регламенту, не може бути заборонено.

Обов'язки виробників

9. Виробники під час введення в обіг приладів, призначених для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, забезпечують проектування та виготовлення таких приладів відповідно до суттєвих вимог.

10. Виробники для приладів, призначених для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, складають технічну документацію, визначену в додатку 2, та проводять або доручають проведення відповідної процедури оцінки відповідності, визначеної в пункті 37 цього Технічного регламенту.

Якщо відповідність приладу, призначеного для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, застосовним вимогам підтверджено результатом такої процедури оцінки відповідності, виробники складають декларацію про відповідність і наносять на прилад знак відповідності та додаткове метрологічне маркування.

11. Для приладів, призначених для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, виробники протягом десяти років після введення приладів в обіг зберігають технічну документацію та декларацію про відповідність.

12. Виробники забезпечують наявність процедур для серійного виробництва, за яких

гарантується додержання відповідності вимогам цього Технічного регламенту, з урахуванням змін, що відбулися у конструкції чи характеристиках приладу, та змін у національних стандартах або в інших технічних специфікаціях, шляхом посилання на які декларується відповідність приладу.

З огляду на ризики, які створює прилад, призначений для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, виробники проводять належні вибіркові випробування розміщених на ринку приладів та за необхідності розглядають скарги, ведуть реєстр скарг і приладів, які не відповідають установленим вимогам, і відкликано приладів, а також інформують розповсюджувачів про результати будь-якого моніторингу.

13. Виробники забезпечують нанесення на прилади, які вони ввели в обіг, позначення типу, номера партії або серійного номера, або іншого виду позначення, який дає можливість їх ідентифікувати відповідно до вимог додатка 3.

Для приладів, призначених для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, виробники наносять написи, що передбачені пунктом 1 додатка 3.

Для приладів, не призначених для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, виробники наносять написи, передбачені пунктом 6 додатка 3.

Якщо прилад, призначений для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, містить пристрої, які не використовуються або не призначені для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, або з'єднаний з такими пристроями, виробники наносять на кожен із зазначених пристроїв символ обмеженого використання відповідно до пункту 54 цього Технічного регламенту і пункту 7 додатка 3.

14. Виробники зазначають на приладі власні найменування, зареєстроване комерційне найменування чи зареєстровану торговельну марку (знак для товарів і послуг) та поштову адресу. Контактні дані повинні бути викладені відповідно до порядку застосування мов, визначеного законодавством.

15. Виробники зобов'язані забезпечувати супроводження приладу, призначеного для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, інструкціями та інформацією, що складені відповідно до порядку застосування мов, визначеного законодавством. Зазначені інструкції та інформація, а також будь-яке маркування повинні бути чіткими, зрозумілими та очевидними.

16. Виробники, які вважають або мають підстави вважати, що прилад, введений ними в обіг, не відповідає вимогам цього Технічного регламенту, повинні негайно (з урахуванням рівня невідповідності такого приладу) вжити коригувальних заходів, необхідних для його приведення у відповідність із встановленими вимогами, вилучення з обігу або відкликання. Якщо зазначений прилад становить ризик, виробники повинні негайно поінформувати органи державного ринкового нагляду, надаючи детальні відомості, зокрема, про невідповідність такого приладу вимогам цього Технічного регламенту та будь-які вжиті коригувальні заходи.

17. Виробники зобов'язані на обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду подавати такому органу у паперовій чи електронній формі інформацію і документацію, що необхідні для доведення відповідності приладу вимогам цього Технічного регламенту та

складаються державною мовою. На вимогу органу державного ринкового нагляду виробники повинні співпрацювати з ним стосовно здійснення будь-якого заходу, спрямованого на усунення ризиків, що становлять введені ними в обіг прилади.

Обов'язки уповноважених представників

18. Виробник може на підставі письмового доручення визначити уповноваженого представника.

Обов'язки, встановлені пунктом 9 цього Технічного регламенту, і обов'язок щодо складення технічної документації, встановлений пунктом 10 цього Технічного регламенту, не повинні бути частиною одержаного уповноваженим представником доручення.

19. Уповноважений представник виконує завдання, визначені в дорученні, одержаному від виробника. Таким дорученням повинне передбачатися виконання уповноваженим представником як мінімум таких дій:

1) зберігання протягом десяти років після введення приладу в обіг декларації про відповідність і технічної документації для подання їх на запит органу державного ринкового нагляду;

2) подання на обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду інформації і документації, що необхідні для доведення відповідності приладу вимогам цього Технічного регламенту;

3) здійснення на вимогу органів державного ринкового нагляду співпраці з ними стосовно вжиття будь-якого заходу, спрямованого на усунення ризиків, що становлять прилади, на які поширюється дія зазначеного доручення.

Обов'язки імпортерів

20. Імпортери вводять в обіг лише прилади, які відповідають вимогам цього Технічного регламенту.

21. Перед введенням в обіг приладу, призначеного для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, імпортери пересвідчуються в тому, що виробником проведено відповідну процедуру оцінки відповідності, визначену пунктом 37 цього Технічного регламенту. Імпортери також перевіряють наявність складеної виробником технічної документації, знака відповідності та додаткового метрологічного маркування на приладі, необхідних супровідних документів, а також виконання виробником вимог, установлених пунктами 13 та 14 цього Технічного регламенту.

У разі коли імпортери вважають або мають підстави вважати, що прилад, призначений для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, не відповідає суттєвим вимогам, вони не повинні вводити такий прилад в обіг до приведення його у відповідність із встановленими вимогами. Якщо зазначений прилад становить ризик, імпортери повинні негайно повідомити про це виробника та органи державного ринкового нагляду.

Перед введенням в обіг приладу, який не призначений для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, імпортери пересвідчуються, що виробник виконав вимоги, встановлені пунктами 13 і 14 цього Технічного регламенту.

22. Імпортери зазначають на приладі власне найменування, зареєстроване комерційне

найменування чи зареєстровану торговельну марку (знак для товарів і послуг) та поштову адресу. У разі коли зазначити такі відомості без розкриття пакування неможливо, такі позначення можуть наноситися на пакуванні та супровідному документі. Контактні дані повинні бути викладені відповідно до порядку застосування мов, визначеного законодавством.

23. Імпортери забезпечують супроводження приладу, призначеного для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, інструкціями та інформацією, що повинні бути викладені відповідно до порядку застосування мов, визначеного законодавством.

24. Імпортери забезпечують такі умови зберігання чи транспортування приладу, призначеного для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, у період перебування приладу під їх відповідальністю, що не ставлять під загрозу його відповідність суттєвим вимогам.

25. З огляду на ризики, які створює прилад, призначений для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, імпортери проводять належні вибіркові випробування розміщених на ринку приладів та за необхідності розглядають скарги, ведуть реєстр скарг і приладів, які не відповідають установленим вимогам, і відкликать приладів, а також інформують розповсюджувачів про результати такого моніторингу.

26. Імпортери, які вважають або мають підстави вважати, що прилад, введений ними в обіг, не відповідає вимогам цього Технічного регламенту, повинні негайно (з урахуванням рівня невідповідності такого приладу) вжити коригувальних заходів, необхідних для його приведення у відповідність із встановленими вимогами, вилучення з обігу або відкликання. Якщо зазначений прилад становить ризик, імпортери повинні негайно поінформувати органи державного ринкового нагляду, подавши детальні відомості, зокрема, про невідповідність такого приладу вимогам цього Технічного регламенту та будь-які вжиті коригувальні заходи.

27. Імпортери повинні протягом десяти років після введення в обіг приладу, призначеного для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, зберігати копію декларації про відповідність для подання її на запит органу державного ринкового нагляду, а також забезпечувати подання технічної документації такому органу на його запит.

28. Імпортери зобов'язані на обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду подавати такому органу у паперовій чи електронній формі інформацію і документацію, необхідну для доведення відповідності приладу вимогам цього Технічного регламенту, яка складається державною мовою. На вимогу органу державного ринкового нагляду імпортери повинні співпрацювати з ним стосовно здійснення будь-якого заходу, спрямованого на усунення ризиків, що становлять введені ними в обіг прилади.

Обов'язки розповсюджувачів

29. Розповсюджувачі під час надання приладу на ринку зобов'язані діяти відповідно до вимог цього Технічного регламенту.

30. Перед наданням на ринку приладу, призначеного для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, розповсюджувачі перевіряють наявність на приладі знака відповідності, додаткового метрологічного маркування та наявність необхідних супровідних документів, інструкцій та інформації, що викладені відповідно до порядку застосування мов, визначеного законодавством,

а також виконання виробником та імпортером вимог, установлених пунктами 13, 14 і 22 цього Технічного регламенту.

У разі коли розповсюджувач вважає або має підстави вважати, що прилад, призначений для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, не відповідає суттєвим вимогам, він не повинен надавати такий прилад на ринок до приведення його у відповідність із встановленими вимогами. Якщо зазначений прилад становить ризик, розповсюджувач повинен повідомити про це виробника або імпортера, а також органи державного ринкового нагляду.

Перед введенням в обіг приладу, який не призначений для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, розповсюджувачі перевіряють виконання виробником та імпортером вимог, установлених пунктами 13, 14 і 22 цього Технічного регламенту.

31. Розповсюджувачі забезпечують такі умови зберігання чи транспортування приладу, призначеного для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, у період перебування приладу під їх відповідальністю, що не ставлять під загрозу його відповідність суттєвим вимогам.

32. Розповсюджувачі, які вважають або мають підстави вважати, що прилад, введений ними в обіг, не відповідає вимогам цього Технічного регламенту, повинні негайно (з урахуванням рівня невідповідності такого приладу) вжити коригувальних заходів, необхідних для його приведення у відповідність із встановленими вимогами, вилучення з обігу або відкликання. Якщо зазначений прилад становить ризик, розповсюджувачі повинні негайно поінформувати органи державного ринкового нагляду, надаючи детальні відомості, зокрема про невідповідність такого приладу вимогам цього Технічного регламенту та будь-які вжиті коригувальні заходи.

33. Розповсюджувачі зобов'язані на обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду подавати такому органу у паперовій чи електронній формі інформацію і документацію, що необхідні для доведення відповідності приладу вимогам цього Технічного регламенту. На вимогу органу державного ринкового нагляду розповсюджувачі повинні співпрацювати з ним стосовно здійснення будь-якого заходу, спрямованого на усунення ризиків, що становлять надані ними на ринку прилади.

Випадки, в яких обов'язки виробників покладаються на імпортерів і розповсюджувачів

34. У разі введення імпортером або розповсюджувачем приладу в обіг під власними найменуванням, зареєстрованим комерційним найменуванням чи зареєстрованою торговельною маркою (знаком для товарів і послуг) або модифікування введеного в обіг приладу в такий спосіб, що може вплинути на його відповідність вимогам цього Технічного регламенту, такий імпортер або розповсюджувач вважається виробником для цілей цього Технічного регламенту та повинен виконувати обов'язки виробника, встановлені пунктами 9-17 цього Технічного регламенту.

Ідентифікація суб'єктів господарювання

35. Суб'єкти господарювання повинні подавати органам державного ринкового нагляду на їх запити стосовно приладів, призначених для використання в категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, інформацію, що дає можливість ідентифікувати:

- 1) будь-якого суб'єкта господарювання, який поставив їм прилад;
- 2) будь-якого суб'єкта господарювання, якому вони поставили прилад.

Суб'єкти господарювання подають на запити органів державного ринкового нагляду зазначену інформацію протягом десяти років після отримання та/або постачання приладу.

Презумпція відповідності приладів

36. Перелік національних стандартів, що ідентичні гармонізованим європейським стандартам та відповідність яким надає презумпцію відповідності приладів суттєвим вимогам (далі - перелік національних стандартів), затверджується та оприлюднюється відповідно до закону.

Відповідність приладів національним стандартам, які включені до переліку національних стандартів, або їх частинам надає презумпцію відповідності такого приладу суттєвим вимогам, що передбачені такими стандартами або їх частинами.

Процедури оцінки відповідності

37. Відповідність приладів суттєвим вимогам за вибором виробника може бути підтверджена шляхом проведення однієї з таких процедур оцінки відповідності:

1) модуля В, визначеного в пунктах 1-10 додатка 2, з подальшим застосуванням модуля D, визначеного пунктами 11-26 додатка 2, або модуля F, визначеного пунктами 45-53 додатка 2.

Застосування модуля В не обов'язкове для приладів, які не використовують електронні пристрої та пристрої вимірювання навантаження яких не використовують пружину для зрівноваження навантаження. Для зазначених приладів повинен застосовуватися модуль D1, визначений пунктами 27-44 додатка 2, або модуль F1, визначений пунктами 54-64 додатка 2;

2) модуля G, визначеного пунктами 65-72 додатка 2.

38. Документи і листування, що стосуються процедур оцінки відповідності, зазначених у пункті 37 цього Технічного регламенту, повинні бути викладені державною мовою.

Декларація про відповідність

39. У декларації про відповідність заявляється про те, що виконання суттєвих вимог доведено.

40. Декларація про відповідність складається за формою згідно з додатком 4 і містить відомості, передбачені відповідними модулями оцінки відповідності, встановленими в додатку 2, та постійно оновлюється. Декларація про відповідність складається державною мовою, а в разі її складення іншою мовою - перекладається державною мовою.

41. У разі коли на прилад поширюється дія кількох технічних регламентів, що вимагають складення декларації про відповідність, складається єдина декларація про відповідність. У такій декларації про відповідність повинні бути зазначені відповідні технічні регламенти, у тому числі відомості про їх офіційне опублікування.

Єдина декларація про відповідність може мати форму досьє, що складається з окремих декларацій про відповідність.

42. Виробник шляхом складення декларації про відповідність бере на себе відповідальність за відповідність приладу вимогам, визначеним у цьому Технічному регламенті.

Маркування відповідності

43. Відповідність приладу, призначеного для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 цього Технічного регламенту, повинна засвідчуватися шляхом нанесення на нього знака відповідності та додаткового метрологічного маркування, що передбачені пунктами 44-48 цього Технічного регламенту.

Загальні принципи маркування знаком відповідності та додаткового метрологічного маркування

44. Маркування приладу шляхом нанесення знака відповідності здійснюється лише виробником або його уповноваженим представником.

45. Виробник шляхом нанесення знака відповідності ним самим або його уповноваженим представником зазначає, що він бере на себе відповідальність за відповідність приладів усім вимогам, які застосовуються до таких приладів та визначені у відповідних технічних регламентах, якими передбачене нанесення знака відповідності.

46. Знак відповідності повинен бути єдиним маркуванням, що засвідчує відповідність приладів вимогам, які застосовуються до таких приладів та визначені у відповідних технічних регламентах, якими передбачене нанесення знака відповідності.

47. Нанесення на прилади інших маркувань, знаків або написів, які можуть вводити в оману третіх осіб щодо значення чи форми знака відповідності, забороняється. Будь-яке інше маркування може бути нанесене на прилади за умови, що це не вплине негативно на видимість, розбірливість та значення знака відповідності.

48. Додаткове метрологічне маркування складається з прямокутника, в якому розміщені літера "М" і дві останні цифри року його нанесення. Висота прямокутника дорівнює висоті знака відповідності.

Під час нанесення додаткового метрологічного маркування необхідно дотримуватися вимог, встановлених пунктами 44-47 цього Технічного регламенту.

Правила і умови нанесення знака відповідності, додаткового метрологічного маркування, іншого маркування

49. Знак відповідності і додаткове метрологічне маркування, що наносяться на прилад або на табличку з технічними даними, які наведені в додатку 3, повинні бути помітними, розбірливими та не повинні стиратися.

50. Знак відповідності і додаткове метрологічне маркування повинні наноситися перед введенням приладу в обіг.

51. Додаткове метрологічне маркування наноситься безпосередньо після знака відповідності.

52. Знак відповідності і додаткове метрологічне маркування повинні супроводжуватися ідентифікаційним номером призначеного органу, що залучений на стадії здійснення виробничого контролю, згідно з додатком 2.

Ідентифікаційний номер призначеного органу наноситься таким органом самостійно або відповідно до його інструкцій виробником чи уповноваженим представником виробника.

53. Знак відповідності, додаткове метрологічне маркування та ідентифікаційний номер

призначеного органу можуть супроводжуватися будь-яким іншим символом, що свідчить про особливий ризик або спеціальне використання.

Символ обмеженого використання

54. Символи, зазначені в четвертому абзаці пункту 13 цього Технічного регламенту та визначені пунктом 7 додатка 3, повинні бути помітними, розбірливими та не повинні стиратися.

Призначення органів з оцінки відповідності

55. Органи з оцінки відповідності призначаються відповідно до закону для виконання ними як третіми сторонами певних завдань з оцінки відповідності згідно з цим Технічним регламентом.

Вимоги до призначених органів

56. Орган з оцінки відповідності може бути призначений за умови, що він відповідає загальним вимогам до призначених органів, що визначені законом, а також спеціальним вимогам, установленим пунктами 57-64 цього Технічного регламенту.

57. Орган з оцінки відповідності повинен бути третьою стороною - особою, яка є незалежною від особи, що надає об'єкт оцінки відповідності, та від особи, що заінтересована в такому об'єкті як споживач чи користувач.

Орган з оцінки відповідності, власником корпоративних прав якого є об'єднання підприємств, яке представляє юридичних осіб та/або фізичних осіб - підприємств, що беруть участь у проектуванні, виготовленні, реалізації, монтажі, використанні чи обслуговуванні приладів, які оцінює такий орган, може вважатися третьою стороною за умови доведення незалежності такого органу та відсутності будь-якого конфлікту інтересів.

58. Орган з оцінки відповідності, його керівник, заступники керівника та персонал, відповідальний за виконання завдань з оцінки відповідності, не повинні бути проектувальниками, виробниками, імпортерами, розповсюджувачами, монтажниками, покупцями, власниками, користувачами чи відповідальними за обслуговування приладів, які вони оцінюють, або представниками будь-якої з таких сторін. Зазначена вимога не виключає використання оцінених приладів, які є необхідними для роботи органу з оцінки відповідності, чи використання таких приладів в особистих цілях.

Орган з оцінки відповідності, його керівник, заступники керівника та персонал, відповідальний за виконання завдань з оцінки відповідності, не повинні брати безпосередньої участі у проектуванні, виготовленні, реалізації, монтажі, використанні чи обслуговуванні приладів, які вони оцінюють, або представляти сторони, що беруть участь у провадженні такої діяльності. Орган з оцінки відповідності, його керівник, заступники керівника та персонал, відповідальний за виконання завдань з оцінки відповідності, повинні провадити діяльність, яка не суперечить незалежності їх суджень або доброчесності стосовно діяльності з оцінки відповідності, на провадження якої вони призначені. Зазначена вимога, зокрема, стосується надання консультаційних послуг.

Орган з оцінки відповідності повинен забезпечувати відсутність впливу діяльності субпідрядників або дочірніх підприємств, які ним залучаються до виконання робіт з оцінки відповідності, на конфіденційність інформації, об'єктивність і неупередженість діяльності з оцінки відповідності такого органу.

59. Орган з оцінки відповідності та його персонал повинні провадити діяльність з оцінки відповідності добросовісно та на відповідному технічному рівні, бути вільними від будь-якого тиску та заохочення, зокрема фінансового характеру, які можуть впливати на їх судження або результати діяльності з оцінки відповідності, особливо осіб чи груп осіб, заінтересованих у результатах такої діяльності.

60. Орган з оцінки відповідності повинен бути здатним виконувати всі завдання з оцінки відповідності, встановлені в додатку 2 та стосовно яких він призначений, незалежно від того, чи такі завдання виконуються органом з оцінки відповідності, чи від його імені та під його відповідальність.

Орган з оцінки відповідності у будь-який час і для кожної процедури оцінки відповідності та кожного виду чи категорії приладів, стосовно якої він призначений, повинен:

мати кваліфікований та досвідчений персонал для виконання завдань з оцінки відповідності;

мати описи процедур, згідно з якими проводиться оцінка відповідності, що забезпечують прозорість і відтворюваність таких процедур. Орган з оцінки відповідності повинен застосовувати відповідні політики та процедури, що дають змогу розрізняти діяльність з виконання завдань як призначеним органом та іншу діяльність;

застосовувати процедури для провадження діяльності з оцінки відповідності з урахуванням величини підприємства, що замовляє виконання робіт з оцінки відповідності, галузі, в якій таке підприємство діє, його структури, ступеня складності технології виробництва продукції та масового чи серійного характеру виробничого процесу.

Орган з оцінки відповідності повинен мати засоби, необхідні для виконання в належний спосіб технічних та адміністративних завдань з оцінки відповідності, а також доступ до необхідного обладнання чи матеріально-технічної бази.

61. Персонал, відповідальний за виконання завдань з оцінки відповідності, повинен мати:

грунтовну технічну і професійну підготовку з питань проведення оцінки відповідності, стосовно якої орган з оцінки відповідності призначений;

достатній рівень знань про вимоги до проведення робіт з оцінки відповідності, а також відповідні повноваження;

знання суттєвих вимог, стандартів, передбачених переліком національних стандартів, положень законодавства щодо умов обігу на ринку України приладів, які такий орган оцінює, а також відповідних положень законодавства Європейського Союзу;

навички складення сертифікатів, протоколів та звітів, які підтверджують виконання робіт з оцінки відповідності.

62. Органи з оцінки відповідності, їх керівники, заступники керівників та персонал, відповідальний за виконання завдань з оцінки відповідності повинні мати гарантовану неупередженість.

Оплата праці керівника, заступників керівника органу з оцінки відповідності та його персоналу, відповідального за виконання завдань з оцінки відповідності, не повинна залежати від кількості проведених робіт з оцінки відповідності чи їх результатів.

63. Персонал органу з оцінки відповідності повинен зберігати комерційну таємницю стосовно інформації, одержаної під час виконання завдань згідно з додатком 2, крім подання її у

визначених законом випадках відповідним уповноваженим органам.

64. Призначений орган повинен брати участь у провадженні діяльності із стандартизації або інформувати персонал, відповідальний за виконання завдань з оцінки відповідності, про таку діяльність.

Призначений орган повинен брати участь у відповідній діяльності секторальної або міжсекторальної групи призначених органів, утвореної відповідно до пункту 77 цього Технічного регламенту, інформувати персонал, відповідальний за виконання завдань з оцінки відповідності, про таку діяльність, а також застосовувати як загальні настанови документи, підготовлені за результатами роботи зазначеної групи.

Залучення призначеними органами субпідрядників та дочірніх підприємств

65. У разі коли призначений орган залучає до виконання робіт, пов'язаних з оцінкою відповідності, субпідрядника або дочірнє підприємство, він повинен пересвідчитися у відповідності зазначеного субпідрядника чи дочірнього підприємства вимогам, передбаченим пунктами 57-64 цього Технічного регламенту, та повідомити про це орган, що призначає.

66. Призначені органи несуть повну відповідальність за роботи, що виконуються субпідрядниками або дочірніми підприємствами, незалежно від їх місцезнаходження.

67. Субпідрядник або дочірнє підприємство можуть бути залучені до виконання робіт з оцінки відповідності лише за згодою замовника.

68. Призначені органи повинні зберігати для надання на запити органу, що призначає, документи стосовно оцінювання кваліфікації залучених субпідрядників чи дочірніх підприємств і робіт, що виконуються ними згідно з процедурами оцінки відповідності, визначеними в додатку 2.

Функціональні обов'язки призначених органів

69. Призначені органи проводять оцінки відповідності згідно з процедурами оцінки відповідності, зазначеними в додатку 2.

70. Оцінки відповідності повинні проводитися у пропорційний спосіб без покладення зайвого навантаження на суб'єктів господарювання. Призначені органи повинні провадити свою діяльність з належним урахуванням величини підприємства, що замовляє роботи з оцінки відповідності, галузі, в якій воно діє, його структури, ступеня складності технології виробництва приладів та масового чи серійного характеру виробничого процесу.

При цьому призначені органи повинні дотримуватися ступеня вимогливості та рівня захисту, що є необхідними для відповідності приладу вимогам цього Технічного регламенту.

71. У разі коли призначений орган вважає, що виробником не були виконані суттєві вимоги або вимоги відповідних національних стандартів чи інших технічних специфікацій, такий орган повинен вимагати від виробника вжиття відповідних коригувальних заходів і не видавати документ про відповідність.

72. У разі коли після видачі документа про відповідність призначений орган під час проведення моніторингу відповідності виявить, що прилад уже не відповідає вимогам, зазначений орган повинен вимагати від виробника вжиття відповідних коригувальних заходів і в разі необхідності призупинити дію документа про відповідність або скасувати його.

73. У разі невжиття коригувальних заходів або коли вони не дали необхідних результатів, призначений орган залежно від обставин повинен обмежити сферу призначення, призупинити дію документів про відповідність або скасувати їх.

Оскарження рішень призначених органів

74. Рішення призначеного органу можуть бути оскаржені в порядку, встановленому законом.

Обов'язки призначених органів щодо подання інформації

75. Призначені органи повинні інформувати орган, що призначає, про будь-які:

відмови у видачі, обмеження сфери призначення, призупинення дії документів про відповідність або їх скасування;

обставини, що впливають на сферу та умови призначення таких органів;

запити щодо подання інформації стосовно діяльності з оцінки відповідності, одержані ними від органів державного ринкового нагляду.

На запит органу, що призначає, призначені органи також повинні інформувати його про діяльність з оцінки відповідності, проваджену в межах сфери їх призначення, та будь-яку іншу проваджену діяльність, включаючи транскордонну діяльність та роботи за договорами субпідряду.

76. Призначені органи повинні подавати іншим органам з оцінки відповідності, які призначені згідно з тим самим технічним регламентом та провадять подібну діяльність з оцінки відповідності стосовно таких самих приладів, відповідну інформацію з питань, які стосуються негативних результатів оцінки відповідності, а на запит - також позитивних результатів оцінки відповідності.

Координація призначених органів

77. Координація та співпраця між органами з оцінки відповідності, призначеними згідно з цим Технічним регламентом, впроваджуються та належним чином функціонують у формі секторальної або міжсекторальної групи чи груп призначених органів відповідно до закону.

Призначені органи беруть участь у роботі секторальної або міжсекторальної групи чи груп призначених органів безпосередньо або через визначених представників.

Державний ринковий нагляд і контроль приладів

78. Державний ринковий нагляд і контроль приладів здійснюються в порядку, встановленому законом.

Формальна невідповідність

79. Заходи щодо усунення формальної невідповідності вживаються в разі, коли орган державного ринкового нагляду встановить:

- 1) що знак відповідності або додаткове метрологічне маркування нанесене з порушенням положень пунктів 44-53 цього Технічного регламенту;
- 2) що знак відповідності або додаткове метрологічне маркування не нанесене;
- 3) що написи, передбачені пунктом 13 цього Технічного регламенту, не нанесені або

нанесені з порушенням положень зазначеного пункту;

4) що ідентифікаційний номер призначеного органу (якщо такий орган залучається на стадії здійснення виробничого контролю) нанесений з порушенням положень пункту 52 цього Технічного регламенту або не нанесений;

5) відсутність декларації про відповідність;

6) неправильність складення декларації про відповідність;

7) відсутність доступу до технічної документації, неповний обсяг такої документації;

8) неправдивість або неповноту інформації, зазначеної в пунктах 14 або 22 цього Технічного регламенту;

9) невиконання інших вимог, передбачених пунктами 9-17 або пунктами 20-28 цього Технічного регламенту.

Таблиця відповідності

80. Таблиця відповідності положень Директиви 2014/31/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 р. про гармонізацію законодавства держав - членів ЄС стосовно надання на ринку неавтоматичних зважувальних приладів положенням цього Технічного регламенту наведена в додатку 5.

СУТТЄВІ ВИМОГИ

Попередні спостереження

1. У разі коли неавтоматичний зважувальний прилад (далі - прилад), призначений для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 Технічного регламенту щодо неавтоматичних зважувальних приладів (далі - Технічний регламент), складається з кількох показувальних або друкувальних пристроїв, які повторюють результати зважування і не можуть впливати на правильне функціонування приладу, або зазначений прилад під'єднаний до таких пристроїв, на такі пристрої не поширюється дія цих суттєвих вимог у разі, коли результати зважування друкуються або правильно записуються і не стираються вузлом приладу, який відповідає суттєвим вимогам. При цьому результати повинні бути доступні обом сторонам, заінтересованим у процесі вимірювання. Проте у разі коли прилади використовуються для прямих продажів населенню, друкувальні та показувальні пристрої як для продавця, так і для споживача повинні відповідати суттєвим вимогам.

Метрологічні вимоги

Одиниці маси

2. Для вимірювання маси використовуються такі одиниці:

- 1) одиниці Міжнародної системи одиниць (SI): кілограм, мікрограм, міліграм, грам, тонна;
- 2) одиниці Британської системи мір і ваг: тройська унція - під час зважування дорогоцінних металів;
- 3) інші одиниці поза системою SI: метричний карат - під час зважування дорогоцінних каменів.

Для приладів, які використовують одиниці Британської системи мір і ваг, суттєві вимоги, передбачені Технічним регламентом, повинні бути переведені в такі одиниці шляхом простої інтерполяції.

Класи точності

3. Установлено такі класи точності:

- 1) I - спеціальний;
- 2) II - високий;
- 3) III - середній;
- 4) IIII - звичайний.

Технічні характеристики класів точності наведені в таблиці 1.

Таблиця 1

Класи точності

Клас	Ціна повірочної поділки	Мінімальне	Число повірочних поділок
------	-------------------------	------------	--------------------------

	(e)	навантаження (Min)	n = ((Max)/(e))	
		мінімальне значення	мінімальне значення	максимальне значення
I	$0,001 \text{ г} \leq e$	100 e	50 000	
II	$0,001 \text{ г} \leq e \leq 0,05 \text{ г}$	20 e	100	100 000
	$0,1 \text{ г} \leq e$	50 e	5 000	100 000
III	$0,1 \text{ г} \leq e \leq 2 \text{ г}$	20 e	100	10 000
	$5 \text{ г} \leq e$	20 e	500	10 000
III	$5 \text{ г} \leq e$	10 e	100	1 000

Для приладів класу II і III для визначення тарифу за перевезення мінімальне навантаження може бути зменшене до 5 e.

Ціна поділки шкали

4. Фактична ціна поділки шкали (d) і ціна повірочної поділки (e) мають вигляд:

$$1 \times 10^k, 2 \times 10^k, \text{ або } 5 \times 10^k \text{ одиниць маси,}$$

де k - будь-яке ціле число або нуль.

5. Для всіх приладів, крім тих, що мають допоміжні показувальні пристрої:

$$d = e.$$

6. Для приладів з допоміжними показувальними пристроями застосовуються такі умови:

$$e = 1 \times 10^k \text{ г;}$$

$$d < e \leq 10 d.$$

Зазначені умови не застосовуються для приладів класу I з $d < 10^{-4}$ г, для яких $e = 10^{-3}$ г.

Класифікація

7. Прилади з одним діапазоном зважування

Прилади, обладнані допоміжними показувальними пристроями, належать до класу I або II. Для таких приладів мінімальне навантаження для згаданих раніше двох класів визначається відповідно до таблиці 1 цього додатка, шляхом заміни у графі 3 ціни повірочної поділки (e) на фактичну ціну поділки шкали (d).

Якщо $d < 10^{-4}$ г, то максимальне навантаження для класу I може бути меншим, ніж 50000 e.

8. Багатодіапазонні прилади

Допускається використання приладів з кількома діапазонами зважування за умови чіткого

відображення на приладі діапазону зважування. Кожен діапазон зважування класифікується відповідно до пункту 7 цього додатка.

Якщо діапазони зважування належать до різних класів точності, прилад повинен відповідати найбільш суворим вимогам з тих, які застосовують до класів точності, до яких належать такі діапазони зважування.

9. Багатоінтервальні прилади

1) прилади з одним діапазоном зважування можуть мати кілька інтервалів зважування (багатоінтервальні прилади).

Багатоінтервальні прилади не повинні бути оснащені допоміжним показувальним пристроєм;

2) кожен інтервал зважування багатоінтервального приладу характеризується його:

- ціною повірочної поділки e_i , де $e_{i+1} > e_i$
- максимальним навантаженням Max_i , де $Max_i = Max$
- мінімальним навантаженням Min_i , де $Min_i = Max_{i-1}$ та $Min_1 = Min$,

де:

i - 1, 2, ... г,

i - число інтервалів зважування;

г - загальна кількість інтервалів зважування.

Значення навантаження є значеннями маси нетто незалежно від маси тари, що використовується;

3) інтервали зважування класифікуються згідно з таблицею 2. Усі інтервали зважування повинні належати до того самого класу точності, що і клас точності приладу.

Таблиця 2

Багатоінтервальні прилади

Клас	Ціна повірочної поділки (e)	Мінімальне навантаження (Min)		
		мінімальне значення	мінімальне значення* $n = ((Max_i)/(e_{(i+1)}))$	максимальне значення $n = ((Max_i)/(e_i))$
I	$0,001 \text{ г} \leq e_i$	$100 e_1$	50 000	
II	$0,001 \text{ г} \leq e_i \leq 0,05 \text{ г}$	$20 e_1$	5 000	100 000
	$0,1 \text{ г} \leq e_i$	$50 e_1$	5 000	100 000
III	$0,1 \text{ г} \leq e_i$	$20 e_1$	500	10 000

III $5 \text{ г} \leq e_i$ $10 e_1$ 50 1 000

$i - 1, 2, \dots, r$;

i - число інтервалів зважування;

r - загальна кількість інтервалів зважування.

*Для $i = r$ застосовується відповідна колонка з таблиці 1 із заміною e на e_r .

Точність

10. Під час застосування процедур, зазначених у пункті 37 Технічного регламенту, похибка показання не повинна перевищувати максимально допустимої похибки показання, наведеної в таблиці 3. У разі цифрового показання похибка показання коригується відповідно до похибки округлення.

Максимально допустимі похибки застосовують до значення маси нетто і тари для будь-яких вантажів, крім попередньо встановленого значення маси тари.

Таблиця 3

Максимально допустимі похибки

Навантаження				Максимально допустима похибка
клас I	клас II	клас III	клас III	
$0 \leq m \leq 50\,000 \text{ е}$	$0 \leq m \leq 5\,000 \text{ е}$	$0 \leq m \leq 500 \text{ е}$	$0 \leq m \leq 50 \text{ е}$	$\pm 0,5 \text{ е}$
$50\,000 \text{ е} < m \leq 200\,000 \text{ е}$	$5\,000 \text{ е} < m \leq 20\,000 \text{ е}$	$500 \text{ е} < m \leq 2\,000 \text{ е}$	$50 \text{ е} < m \leq 200 \text{ е}$	$\pm 1,0 \text{ е}$
$200\,000 \text{ е} < m$	$20\,000 \text{ е} < m \leq 100\,000 \text{ е}$	$2\,000 \text{ е} < m \leq 10\,000 \text{ е}$	$200 \text{ е} < m \leq 1\,000 \text{ е}$	$\pm 1,5 \text{ е}$

11. Максимально допустимі похибки під час експлуатації приладу можуть бути вдвічі більшими за максимально допустимі похибки, встановлені пунктом 10 цього додатка.

12. Результати зважування приладу повинні бути повторюваними і відтворюваними іншими показувальними пристроями, що використовуються, за умови застосування різних методів врівноваження.

Результати зважування повинні бути достатньою мірою нечутливі до зміни положення вантажу на вантажоприймальному пристрої.

13. Прилад повинен реагувати на невеликі зміни маси вантажу.

Впливні величини та час

14. Прилади класу II, III і III, які можуть використовуватися в нахиленому положенні, повинні бути достатньою мірою нечутливі до кута нахилу, який може виникнути за нормальних

умов експлуатації.

15. Прилади повинні відповідати метрологічним вимогам в установленому виробником діапазоні температур. Значення такого діапазону повинні бути як мінімум такими:

- 1) 5 °С - для приладів класу I;
- 2) 15 °С - для приладів класу II;
- 3) 30 °С - для приладів класу III або III.

У разі невстановлення виробником такого діапазону застосовується діапазон температур від - 10 °С до + 40 °С.

16. Прилади, що під'єднуються до мережі електроживлення, повинні відповідати метрологічним вимогам в умовах робочих коливань електроживлення.

Прилади, що живляться від батареї, повинні показувати, коли напруга падає нижче необхідного мінімального значення і в таких умовах продовжувати правильно функціонувати або автоматично відключатися.

17. Електронні прилади, за винятком приладів класу I і II, в яких е становить менше 1 грама, повинні відповідати метрологічним вимогам в умовах високої відносної вологості повітря за найбільшого значення діапазону температур.

18. Тривале навантаження на прилади класу II, III або III повинне мати незначний вплив на показання під час навантаження або на нульові показання безпосередньо після зняття навантаження.

19. За інших умов прилади повинні правильно функціонувати або автоматично відключатися.

Зовнішній вигляд і конструкція

Загальні вимоги

20. Зовнішній вигляд і конструкція приладу повинні бути такими, щоб прилад зберігав свої метрологічні якості за умови правильного використання та установки, а також під час його використання у середовищі, для якого він призначений. Прилад повинен показувати значення маси.

21. У разі коли електронний прилад піддається впливу перешкод, він не повинен відображати результати значних промахів або повинен автоматично виявляти і показувати їх.

За умови автоматичного виявлення значного промаху електронні прилади повинні давати візуальний або звуковий сигнал, який триватиме до вжиття користувачем корегувальних заходів або зникнення такого промаху.

22. Вимоги, зазначені в пунктах 20 та 21 цього додатка, обов'язкові для дотримання протягом періоду часу, достатнього для використання таких приладів за їх призначенням.

Цифрові електронні прилади повинні постійно здійснювати відповідний контроль за правильністю процесу зважування, показувальним пристроєм, зберіганням і передачею всіх даних.

Після автоматичного виявлення значного тривалого промаху електронний прилад повинен давати візуальний або звуковий сигнал, який триватиме до вжиття користувачем

корегувальних заходів або зникнення такого промаху.

23. Приєднання зовнішнього обладнання до електронного приладу через відповідний інтерфейс не повинне негативно впливати на його метрологічні характеристики.

24. Прилади не повинні мати характеристик, що сприяють введенню в оману під час їх використання. Можливості для ненавмисного неналежного використання приладу повинні бути мінімальні. Елементи, які не повинні бути від'єднані або регульовані користувачем, повинні бути захищені від таких дій.

25. Прилади повинні бути спроектовані у такий спосіб, щоб давати можливість здійснення обов'язкового контролю, передбаченого Технічним регламентом.

Відображення результатів зважування та інших значень маси

26. Відображення результатів зважування та інших значень маси повинне бути точним, однозначним і не вводити в оману, а на показувальному пристрої повинні легко зчитуватися показання за нормальних умов експлуатації.

Назви та позначення одиниць вимірювання, про які йдеться в пункті 2 цього додатка, повинні відповідати законодавству.

Показання не повинні перевищувати максимального навантаження (Max), збільшеного на 9 е.

Допоміжний показувальний пристрій розміщується праворуч від десяткової позначки. Розширений показувальний пристрій може використовуватися тільки тимчасово, а друкування повинне бути унеможливлене під час використання такого пристрою.

Допоміжні показання можуть відображатися за умови, що вони не будуть помилково прийняті за основні.

Друк результатів зважування та інших значень маси

27. Надруковані результати повинні бути правильними, відповідно позначеними, виключати двозначність. Друк повинен бути чітким, таким, що не стирається.

Установлення приладу за рівнем

28. У разі необхідності прилади можуть бути оснащені пристроєм для встановлення приладу за рівнем і покажчиком рівня, достатньо чутливим для правильного встановлення.

Установлення приладу на нуль

29. Прилади можуть бути обладнані пристроями для встановлення на нуль. Функціонування таких пристроїв повинне забезпечувати точне встановлення на нуль і не призводити до неправильних результатів вимірювання.

Пристрої тарування і пристрої для попереднього задавання значення маси тари

30. Прилади можуть мати один або кілька пристроїв тарування та попереднього задавання значення маси тари. Функціонування таких пристроїв повинне забезпечувати точне встановлення на нуль і правильне визначення маси нетто. Функціонування пристрою попереднього задавання значення маси тари повинне забезпечувати правильне визначення розрахункового значення маси нетто.

Додаткові вимоги до приладів, що використовуються для прямих продажів населенню, з максимальним навантаженням не більш як 100 кілограмів

31. Прилади, призначені для прямих продажів населенню, повинні відображати суттєву інформацію про операцію зважування та у разі наявності в приладу функції обчислення вартості показувати покупцеві результати обчислення вартості за придбаний товар.

Сума до сплати, якщо така зазначається, повинна бути точною.

Прилади з функцією обчислення вартості повинні відображати необхідні показання протягом часу, необхідного для того, щоб покупець міг їх правильно прочитати.

Прилади з функцією обчислення вартості можуть виконувати також інші функції, крім зважування та обчислення ціни, за умови, що всі дані, які стосуються зазначених операцій, чітко надруковані і зручно розташовані на чеку або етикетці, призначеній для покупця.

Прилади не повинні мати характеристик, які можуть прямо чи опосередковано спричинити появу показань, тлумачення яких є утрудненим.

Прилади повинні забезпечувати захист покупців від отримання неточних показань під час проведення операцій з продажу внаслідок неправильного функціонування приладів.

Заборонено використовувати допоміжні та розширені показувальні пристрої.

Допоміжні пристрої дозволяється використовувати за умови, що вони не сприятимуть введенню в оману під час їх використання.

Прилади, подібні тим, які використовуються під час здійснення прямих продажів населенню, але не відповідають вимогам цього розділу, повинні мати біля дисплею таке маркування, що не повинне стиратися: "Заборонено для прямих продажів населенню".

Прилади з функцією друкування етикетки, на якій зазначається вартість товару

32. Прилади з функцією друкування етикетки, на якій зазначається вартість товару, повинні відповідати вимогам приладів з функцією обчислення вартості, що використовуються для прямих продажів населенню, тією мірою, на скільки такі вимоги застосовні для зазначених приладів. Не допускається друкування етикеток у разі, коли значення маси нижче мінімального навантаження.

Примітка. У цих суттєвих вимогах використовується термінологія Міжнародної організації законодавчої метрології.

ПРОЦЕДУРИ ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ

Модуль В (перевірка типу)

1. Перевірка типу - частина процедури оцінки відповідності, згідно з якою призначений орган досліджує ескізний проект неавтоматичного зважувального приладу (далі - прилад), перевіряє і підтверджує його відповідність застосовним вимогам Технічного регламенту щодо неавтоматичних зважувальних приладів (далі - Технічний регламент).

2. Перевірка типу може проводитися в один із таких способів:

1) дослідження зразка, що представляє комплектні прилади, заплановані для виробництва (виготовлений типовий зразок);

2) оцінка адекватності ескізного проекту приладу шляхом проведення експертизи технічної документації та підтвердних документів, визначених пунктом 3 цього додатка, та дослідження зразків одного або кількох критичних компонентів приладу, передбаченого для виробництва (поєднання виготовленого типового зразка і проекту типового зразка);

3) оцінка адекватності ескізного проекту приладу шляхом проведення експертизи технічної документації та підтвердних документів, визначених пунктом 3 цього додатка, без дослідження зразка (проект типового зразка).

3. Виробник повинен подати заявку на перевірку типу до одного обраного ним призначеного органу, яка повинна містити:

1) найменування та адресу виробника, а також у разі подання заявки його уповноваженим представником - найменування та адресу такого представника;

2) письмову заяву про те, що така сама заявка не подавалася в інший призначений орган;

3) технічну документацію, яка повинна давати можливість оцінювати відповідність приладу застосовним вимогам Технічного регламенту та містити результати аналізу і оцінки ризиків. Технічна документація повинна визначати застосовні вимоги і містити відомості про конструкцію, виробництво та роботу приладу тією мірою, в якій це необхідно для проведення оцінки. Ураховуючи конструкцію приладу та його виробництво, технічна документація повинна містити як мінімум такі складові:

загальний опис приладу;

ескізний проект та виробничі креслення, схеми елементів, складальних вузлів тощо;

опис та пояснення, необхідні для розуміння таких креслень і схем, а також роботи приладу;

перелік національних стандартів, застосованих повністю чи частково, а якщо національні стандарти не були застосовані, - описи рішень, прийнятих з метою забезпечення відповідності суттєвим вимогам Технічного регламенту, в тому числі перелік інших відповідних технічних специфікацій, що були застосовані. У разі часткового застосування національних стандартів з переліку національних стандартів технічна документація повинна містити посилання на частини стандартів, які були застосовані;

результати проведених розрахунків конструкції, експертиз тощо;

протоколи випробувань;

4) зразки приладів, запланованих для виробництва. Призначений орган може за необхідності вимагати додаткові зразки для виконання програми випробувань;

5) підтвердні документи для доведення адекватності рішення ескізного проекту. Підтвердні документи повинні містити посилання на всі документи, які були використані, особливо якщо відповідні національні стандарти не були застосовані повною мірою. У разі потреби підтвердні документи повинні містити результати випробувань, проведених згідно з іншими відповідними технічними специфікаціями компетентною лабораторією виробника або іншою компетентною випробувальною лабораторією від його імені та під його відповідальність.

4. Призначений орган повинен:

1) стосовно приладу:

провести експертизу технічної документації та підтвердних документів для оцінки адекватності ескізного проекту приладу;

2) стосовно зразків:

перевірити відповідність виготовленого зразка ескізному проекту і визначити вузли, які були розроблені згідно з положеннями відповідних національних стандартів, та вузли, що розроблені згідно з іншими відповідними технічними специфікаціями;

провести відповідні дослідження та випробування або доручити їх проведення для перевірки правильності застосування обраних виробником положень відповідних національних стандартів;

провести відповідні дослідження та випробування або доручити їх проведення для перевірки того, що у разі незастосування положень відповідних національних стандартів прийняті виробником рішення про застосування інших технічних специфікацій відповідають суттєвим вимогам Технічного регламенту;

дійти згоди з виробником про місце проведення досліджень та випробувань.

5. Призначений орган повинен скласти звіт про результати проведення оцінки, в якому зазначено види робіт, що проведені відповідно до пункту 4 цього додатка, та їх результати. Призначений орган, виконуючи свої зобов'язання щодо органу, що призначає, може розкривати зміст такого звіту в повному обсязі або частково лише за згодою виробника.

6. У разі коли тип приладу відповідає застосовним вимогам Технічного регламенту, призначений орган видає виробникові сертифікат перевірки типу засобів вимірювальної техніки (далі - сертифікат перевірки типу), який повинен містити найменування та адресу виробника, результати перевірки, умови (якщо такі є) її чинності та необхідні дані для ідентифікації затвердженого типу. Сертифікат перевірки типу може мати один або кілька додатків.

Сертифікат перевірки типу та його додатки повинні містити інформацію, яка дає змогу оцінювати відповідність виготовлених приладів затвердженому типу і здійснювати контроль в умовах їх експлуатації.

Строк дії сертифіката перевірки типу становить десять років від дати його видачі і може бути продовжений на кожні наступні десять років. У разі внесення у конструкцію приладу суттєвих змін, наприклад у результаті застосування нових методів технологій виробництва,

строк дії сертифіката перевірки типу може бути обмежений двома роками і продовжений на три роки.

У разі коли тип не відповідає вимогам Технічного регламенту, призначений орган повинен відмовити у видачі сертифіката перевірки типу та повідомити про це заявника з обґрунтуванням причин відмови.

7. Призначений орган повинен постійно відслідковувати будь-які зміни в сучасному стані розвитку техніки, які свідчать про те, що затверджений тип може вже не відповідати застосовним вимогам Технічного регламенту, і визначати, чи існує необхідність у подальшому дослідженні таких змін. У такому разі призначений орган інформує виробника про своє рішення.

Виробник інформує призначений орган, в якому зберігається технічна документація стосовно сертифіката перевірки типу, про всі зміни у затвердженому типі, що можуть вплинути на відповідність приладу суттєвим вимогам Технічного регламенту або на умови дії зазначеного сертифіката. Такі зміни можуть потребувати додаткового затвердження у формі доповнення до оригіналу сертифіката перевірки типу.

8. Призначений орган інформує орган, що призначає, про сертифікати перевірки типу та/або будь-які доповнення до них, які він видав чи відкликав, або періодично чи на запит подавати органів, що призначає, список таких сертифікатів та/або будь-яких доповнень до них, у видачі яких такий призначений орган відмовив, дію яких він призупинив чи встановив щодо них інші обмеження.

Призначений орган повинен інформувати інші призначені органи щодо сертифікатів перевірки типу та/або будь-яких доповнень до них, у видачі яких він відмовив або дію яких призупинив, чи встановив щодо них інші обмеження, а також на їх запит - про видані ним такі сертифікати та/або доповнення до них.

Інші призначені органи можуть на запит отримати копії сертифікатів перевірки типу та/або додатків до них. Призначений орган зобов'язаний до закінчення строку дії сертифіката перевірки типу зберігати його копію, копії його додатків і доповнень, а також технічну документацію, у тому числі документацію, подану виробником.

9. Виробник повинен протягом десяти років після введення приладу в обіг зберігати для подання у разі потреби органам державного ринкового нагляду копії сертифіката перевірки типу, його додатків і доповнень разом з технічною документацією.

10. Уповноважений представник виробника може подати заявку, зазначену в пункті 3 цього додатка, і виконувати обов'язки, викладені в пунктах 7 і 9 цього додатка, за умови, що вони зазначені в дорученні, одержаному від виробника.

Модуль D

(відповідність типу шляхом забезпечення якості виробничого процесу)

11. Відповідність типу шляхом забезпечення якості виробничого процесу - частина процедури оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує зобов'язання, викладені в пунктах 12, 22 та 23 цього додатка, та гарантує і заявляє під свою виключну відповідальність, що прилади відповідають типу, описаному в сертифікаті перевірки типу, і застосовним вимогам Технічного регламенту.

Виробництво

12. Виробник повинен застосовувати схвалену систему управління якістю для виробництва, контролю готової продукції та випробувань приладів згідно з пунктами 13-17 цього додатка і підлягати нагляду згідно з пунктами 18-21 цього додатка.

Система управління якістю

13. Виробник подає обраному ним призначеному органу заявку на проведення оцінки його системи управління якістю стосовно відповідних приладів, що повинна містити:

- 1) найменування та адресу виробника, а також у разі подання заявки його уповноваженим представником - найменування та адресу такого представника;
- 2) письмову заяву про те, що така сама заявка не подавалася в інший призначений орган;
- 3) необхідну інформацію для категорії приладів, які розглядаються;
- 4) документацію стосовно системи управління якістю;
- 5) технічну документацію стосовно затвердженого типу і копію сертифіката перевірки типу.

14. Система управління якістю повинна забезпечувати відповідність приладів типові, описаному в сертифікаті перевірки типу, і застосовним вимогам Технічного регламенту.

Прийняті виробником елементи, вимоги та положення системи управління якістю, повинні бути систематизовані та впорядковані у формі письмових політик, процедур та інструкцій. Документація такої системи управління якістю повинна забезпечувати належне розуміння програм, планів та протоколів контролю якості.

Така документація повинна містити, зокрема, належний опис:

- 1) цілей у сфері якості і організаційної структури, обов'язки та повноваження керівництва стосовно якості продукції;
- 2) відповідних методів виробництва, системи управління якістю та забезпечення якості, процесів та системних дій, які використовуватимуться;
- 3) досліджень та випробувань, які проводитимуться перед, під час і після виготовлення, а також частота, з якою вони проводитимуться;
- 4) таких протоколів (записів) щодо якості, як звіти про інспектування, дані випробувань і калібрувань, звіти про кваліфікацію відповідного персоналу;
- 5) засобів моніторингу для досягнення необхідної якості продукції та ефективного функціонування системи управління якістю.

15. Призначений орган повинен оцінити систему управління якістю з метою визначення рівня її відповідності вимогам, зазначеним у пункті 14 цього додатка.

Призначений орган повинен припускати відповідність таким вимогам стосовно елементів системи управління якістю, які відповідають технічним вимогам відповідного національного стандарту.

Аудиторська група повинна мати досвід керування системами управління якістю, а щонайменше один з її фахівців - досвід оцінювання відповідних приладів та технологій їх виготовлення, а також знання застосовних вимог Технічного регламенту. Аудит повинен, зокрема, включати відвідування підприємств виробника з метою проведення їх оцінки. Аудиторська група розглядає технічну документацію, зазначену в підпункті 5 пункту 13 цього додатка, перевіряє здатність виробника визначати відповідні вимоги Технічного регламенту і

проводити необхідні перевірки з метою забезпечення відповідності приладу таким вимогам.

Призначений орган повинен повідомити виробника про своє рішення. Повідомлення повинне містити висновки аудиту та обґрунтоване рішення щодо оцінки.

16. Виробник повинен виконувати обов'язки, обумовлені схваленою системою управління якістю, та підтримувати її таким чином, аби вона залишалася адекватною і ефективною.

17. Виробник повинен інформувати призначений орган, який схвалив систему управління якістю, про будь-які заплановані зміни у системі управління якістю.

Призначений орган повинен оцінити будь-які запропоновані зміни і прийняти рішення щодо відповідності зміненої системи управління якістю вимогам, зазначеним у пункті 14 цього додатка, або ж необхідності проведення переоцінки такої системи.

Призначений орган повинен повідомити виробника про своє рішення. Повідомлення повинне містити висновки щодо перевірки та обґрунтоване рішення за результатами оцінки.

Нагляд призначеним органом

18. Метою здійснення нагляду є встановлення факту виконання виробником на належному рівні зобов'язань, передбачених схваленою системою управління якістю.

19. Виробник зобов'язаний для проведення оцінки надавати доступ призначеному органу до місць виробництва, здійснення виробничого контролю, випробувань та зберігання, а також подавати необхідну інформацію, зокрема:

1) документацію щодо системи управління якістю;

2) такі протоколи (записи) щодо якості, як звіти про інспектування, дані випробувань і калібрувань, звіти про кваліфікацію відповідного персоналу тощо.

20. Призначений орган повинен проводити періодичні аудити стану застосування виробником системи управління якістю та подавати виробникові звіт про аудит.

21. Призначений орган також може здійснювати відвідування виробника без попередження, під час яких у разі необхідності може провести випробування приладу або доручити його проведення з метою перевірки правильності функціонування системи управління якістю. Призначений орган повинен подати виробникові звіт про відвідування та у разі проведення випробування - протокол випробування.

Маркування відповідності та декларація про відповідність

22. Виробник наносить знак відповідності і додаткове метрологічне маркування, передбачені Технічним регламентом, а також ідентифікаційний номер призначеного органу, зазначеного в пункті 13 цього додатка, на кожний окремий прилад, який відповідає типу, описаному в сертифікаті перевірки типу, та застосовним вимогам Технічного регламенту.

23. Виробник складає письмову декларацію про відповідність для кожної модифікації приладу і зберігає її протягом десяти років після введення приладу в обіг для подання на запити органів державного ринкового нагляду. Декларація про відповідність повинна ідентифікувати модифікацію приладу, для якої вона була складена.

Копія декларації про відповідність повинна бути доступна для відповідних органів виконавчої влади на їх запит.

24. Виробник повинен протягом десяти років після введення приладу в обіг зберігати для

подання органам державного ринкового нагляду:

- 1) документацію, зазначену в пункті 13 цього додатка;
- 2) інформацію стосовно затверджених змін, зазначену в пункті 17 цього додатка;
- 3) рішення та звіти призначеного органу, зазначені у пунктах 17, 20 та 21 цього додатка.

25. Призначений орган повинен інформувати орган, що призначає, щодо виданих або відкликаних схвалень систем управління якістю, та періодично або на запит подавати органіві, що призначає, перелік відмов, призупинень дії схвалень систем управління якістю або їх обмежень в інший спосіб.

Уповноважений представник

26. Обов'язки виробника, зазначені в пунктах 13, 17, 22, 23 і 24 цього додатка, можуть бути виконані його уповноваженим представником від його імені і під його відповідальність за умови, що вони зазначені в дорученні, одержаному від виробника.

Модуль D1 (забезпечення якості виробничого процесу)

27. Забезпечення якості виробничого процесу - процедура оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує зобов'язання, викладені в пунктах 28, 30, 40 і 41 цього додатка, та гарантує і заявляє під свою виключну відповідальність, що прилади відповідають застосовним вимогам Технічного регламенту.

Технічна документація

28. Виробник розробляє технічну документацію, яка повинна дозволяти проведення оцінювання відповідності приладу відповідним вимогам та містити результати аналізу та оцінки ризиків. Технічна документація повинна визначати вимоги, що застосовуються, і містити відомості про конструкцію, виробництво та роботу приладу тією мірою, в якій це необхідно для проведення оцінки. Ураховуючи конструкцію приладу та особливості його виробництва, технічна документація повинна містити як мінімум такі складові:

- 1) загальний опис приладу;
- 2) ескізний проект та виробничі креслення, схеми елементів, складальних вузлів, схеми тощо;
- 3) опис та пояснення, необхідні для розуміння таких креслень і схем, а також роботи приладу;
- 4) перелік національних стандартів, застосованих повністю або частково, а в разі коли національні стандарти не були застосовані, - описи рішень, прийнятих з метою забезпечення відповідності суттєвим вимогам Технічного регламенту, в тому числі перелік інших відповідних технічних специфікацій, що були застосовані. У разі часткового застосування національних стандартів технічна документація повинна містити посилання на частини стандартів, які були застосовані;
- 5) результати виконаних проектних розрахунків конструкції, проведених досліджень тощо;
- 6) протоколи випробувань.

29. Виробник повинен зберігати технічну документацію протягом десяти років після введення приладу в обіг для подання її відповідним органам державного ринкового нагляду.

Виробництво

30. Виробник повинен застосовувати схвалену систему управління якістю для виробництва, здійснення контролю готової продукції та проведення випробувань приладів згідно з пунктами 31-35 цього додатка і підлягати нагляду згідно з пунктами 36-39 цього додатка.

Система управління якістю

31. Виробник подає обраному ним призначеному органіві заявку на проведення оцінки його системи управління якістю стосовно відповідних приладів, що повинна містити:

- 1) найменування та адресу виробника, а також у разі подання заявки його уповноваженим представником - найменування та адресу такого представника;
- 2) письмову заяву про те, що така сама заявка не подавалася в інший призначений орган;
- 3) необхідну інформацію для категорії приладів, які розглядаються;
- 4) документацію щодо системи управління якістю;
- 5) технічну документацію, зазначену в пункті 28.

32. Система управління якістю повинна забезпечувати відповідність приладів застосовним вимогам Технічного регламенту.

Прийняті виробником елементи, вимоги та положення системи управління якістю повинні бути задокументовані в систематичний та впорядкований спосіб у формі письмових політик, процедур та інструкцій. Документація такої системи управління якістю повинна забезпечувати належне розуміння програм, планів та протоколів щодо контролю якості.

Така документація повинна містити, зокрема, належний опис:

- 1) цілей у сфері якості та організаційної структури, обов'язки та повноваження керівництва стосовно якості продукції;
- 2) відповідних методів виробництва, системи управління якістю та забезпечення якості, процесів та системних дій, які використовуватимуться;
- 3) досліджень та випробувань, які проводитимуться перед, під час і після виготовлення, а також частота, з якою вони проводитимуться;
- 4) таких протоколів (записів) щодо якості, як звіти про інспектування, дані випробувань і калібрувань, звіти про кваліфікацію відповідного персоналу;
- 5) засобів моніторингу для досягнення необхідної якості продукції та ефективного функціонування системи управління якістю.

33. Призначений орган повинен оцінити систему управління якістю з метою визначення рівня її відповідності вимогам, зазначеним у пункті 32 цього додатка.

Призначений орган повинен припускати відповідність таким вимогам стосовно елементів системи управління якістю, які відповідають технічним вимогам відповідного національного стандарту.

Аудиторська група повинна мати досвід керування системами управління якістю, а щонайменше один з її фахівців - досвід оцінювання відповідних приладів та технологій їх виготовлення, а також знання застосовних вимог Технічного регламенту. Аудит повинен,

зокрема, включати відвідування підприємств виробника з метою проведення їх оцінки. Аудиторська група розглядає технічну документацію, зазначену в підпункті 5 пункту 31 цього додатка, перевіряє здатність виробника визначати відповідні вимоги Технічного регламенту і проводити необхідні перевірки з метою забезпечення відповідності приладу таким вимогам.

Призначений орган повинен повідомити виробника про своє рішення. Повідомлення повинне містити висновки аудиту та обґрунтоване рішення щодо оцінки.

34. Виробник повинен виконувати обов'язки, обумовлені схваленою системою управління якістю, і підтримувати її таким чином, аби вона залишалася адекватною та ефективною.

35. Виробник повинен інформувати призначений орган, який схвалив систему управління якістю, про будь-які заплановані зміни у такій системі.

Призначений орган повинен оцінити будь-які запропоновані зміни і прийняти рішення щодо відповідності зміненої системи управління якістю вимогам, зазначеним у пункті 32 цього додатка, або ж необхідної переоцінки.

Призначений орган повинен повідомити виробника про своє рішення. Повідомлення повинне містити висновки щодо перевірки та обґрунтоване рішення щодо оцінки.

Нагляд призначеним органом

36. Ціллю нагляду є встановлення факту виконання виробником на належному рівні зобов'язань, передбачених схваленою системою управління якістю.

37. Виробник зобов'язаний для проведення оцінки надавати доступ призначеному органу до місць виробництва, здійснення виробничого контролю, випробувань та зберігання, а також подавати необхідну інформацію, зокрема:

- 1) документацію щодо системи управління якістю;
- 2) технічну документацію, зазначену в пункті 28 цього додатка;
- 3) такі протоколи (записи) щодо якості, як звіти про інспектування, дані випробувань і калібрувань, звіти про кваліфікацію відповідного персоналу.

38. Призначений орган повинен проводити періодичні аудити стану застосування виробником системи управління якістю та подавати виробникові звіт про аудит.

39. Призначений орган також може здійснювати відвідування виробника без попередження, під час яких у разі необхідності може провести випробування приладу або доручити його проведення з метою перевірки правильності функціонування системи управління якістю. Призначений орган повинен подати виробникові звіт про відвідування та у разі проведення випробування - протокол випробування.

Маркування відповідності та декларація про відповідність

40. Виробник наносить знак відповідності і додаткове метрологічне маркування, передбачені Технічним регламентом, а також ідентифікаційний номер призначеного органу, зазначеного в пункті 31 цього додатка, на кожний окремий прилад, який відповідає застосовним вимогам Технічного регламенту.

41. Виробник складає письмову декларацію про відповідність для кожної модифікації приладу і зберігає її протягом десяти років після введення приладу в обіг для подання на запити органів державного ринкового нагляду. Декларація про відповідність повинна ідентифікувати модифікацію приладу, для якого вона була складена.

Копія декларації про відповідність повинна бути доступна для відповідних органів виконавчої влади на їх запит.

42. Виробник повинен протягом десяти років після введення приладу в обіг зберігати для подання органам державного ринкового нагляду:

- 1) документацію, зазначену в пункті 31 цього додатка;
- 2) інформацію стосовно затверджених змін, зазначену в пункті 35 цього додатка;
- 3) рішення та звіти призначеного органу, зазначені у пунктах 35, 38 та 39 цього додатка.

43. Призначений орган повинен інформувати орган, що призначає, щодо виданих або відкликаних схвалень систем управління якістю, та періодично або на запит подавати органові, що призначає, перелік відмов, призупинень дії схвалень систем управління якістю або їх обмежень в інший спосіб.

Уповноважений представник

44. Обов'язки виробника, зазначені в пунктах 29, 31, 35, 40, 41 і 42 цього додатка, можуть бути виконані уповноваженим представником такого виробника від його імені і під його відповідальність за умови, що вони зазначені в дорученні, одержаному від виробника.

Модуль F

(відповідність типу за результатами перевірки приладів)

45. Відповідність типу за результатами перевірки приладів - частина процедури оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує зобов'язання, викладені в пунктах 46, 50 та 51 цього додатка, та гарантує і заявляє під свою виключну відповідальність, що прилади, які пройшли перевірку відповідно до положень пункту 47 цього додатка, відповідають типу, описаному в сертифікаті перевірки типу, і застосовним вимогам Технічного регламенту.

Виробництво

46. Виробник повинен вживати заходів, необхідних для забезпечення відповідності виготовлених приладів затвердженому типу, описаному в сертифікаті перевірки типу, та застосовним вимогам Технічного регламенту.

Перевірка

47. Призначений орган, обраний виробником, проводить відповідні дослідження та випробування з метою перевірки відповідності приладів затвердженому типу, описаному в сертифікаті перевірки типу і застосовним вимогам Технічного регламенту.

Дослідження та випробування для перевірки відповідності приладів таким вимогам виконуються шляхом дослідження та випробування кожного приладу згідно з пунктами 48 та 49 цього додатка.

Перевірка відповідності шляхом дослідження та випробування кожного приладу

48. Прилади повинні бути індивідуально досліджені шляхом проведення випробувань, передбачених відповідними національними стандартами, та/або еквівалентних випробувань, передбачених іншими технічними специфікаціями, з метою перевірки відповідності приладів затвердженому типу, описаному в сертифікаті перевірки типу, і застосовним вимогам Технічного регламенту.

У разі відсутності такого національного стандарту призначений орган приймає рішення щодо випробувань, які повинні бути проведені.

49. Призначений орган видає сертифікат відповідності щодо проведених досліджень та випробувань і наносить свій ідентифікаційний номер на кожний перевірений прилад або доручає його нанесення під свою відповідальність.

Виробник повинен зберігати сертифікат відповідності протягом десяти років після введення приладу в обіг для подання його відповідним органам державного ринкового нагляду.

Маркування відповідності та декларація про відповідність

50. Виробник наносить знак відповідності і додаткове метрологічне маркування, що передбачені Технічним регламентом, а також ідентифікаційний номер призначеного органу, зазначеного в пункті 47 цього додатка, на кожний окремий прилад, який відповідає типу, описаному в сертифікаті перевірки типу, та застосовним вимогам Технічного регламенту.

51. Виробник складає письмову декларацію про відповідність для кожної модифікації приладу і зберігає її протягом десяти років після введення приладу в обіг для подання на запити органів державного ринкового нагляду. Декларація про відповідність повинна ідентифікувати модифікацію приладу, для якого вона була складена.

Копія декларації про відповідність повинна бути доступна для відповідних органів виконавчої влади на їх запит.

За згодою призначеного органу, зазначеного в пункті 47 цього додатка, та під його відповідальність, виробник може також наносити на прилади ідентифікаційний номер призначеного органу.

52. За згодою призначеного органу, зазначеного в пункті 47 цього додатка, та під його відповідальність виробник може наносити ідентифікаційний номер призначеного органу на прилади під час виробничого процесу.

Уповноважений представник

53. Обов'язки виробника можуть бути виконані його уповноваженим представником від його імені і під його відповідальність за умови, що вони зазначені в дорученні, одержаному від виробника. Уповноважений представник не може виконувати зобов'язання виробника, встановлені в пункті 46 цього додатка.

Модуль F1

(відповідність за результатами перевірки приладів)

54. Відповідність за результатами перевірки приладів - процедура оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує зобов'язання, викладені в пунктах 55, 56, 57, 61 і 62 цього додатка, та гарантує і заявляє під свою виключну відповідальність, що прилади, які пройшли перевірку відповідно до пункту 58 цього додатка, відповідають застосовним вимогам Технічного регламенту.

Технічна документація

55. Виробник розробляє технічну документацію, яка повинна дозволяти проведення оцінювання відповідності приладу відповідним вимогам та містити результати аналізу та оцінки ризиків. Технічна документація повинна визначати застосовні вимоги і містити відомості про конструкцію, виробництво та роботу приладу тією мірою, в якій це необхідно для проведення

оцінки. Ураховуючи конструкцію приладу та особливості його виробництва, технічна документація повинна містити як мінімум такі складові:

- 1) загальний опис приладу;
- 2) ескізний проект та виробничі креслення, схеми елементів, складальних вузлів, схеми тощо;
- 3) опис та пояснення, необхідні для розуміння таких креслень і схем, а також роботи приладу;
- 4) перелік національних стандартів, застосованих повністю або частково, а в разі коли національні стандарти не були застосовані, - описи рішень, прийнятих з метою забезпечення відповідності суттєвим вимогам Технічного регламенту, в тому числі перелік інших відповідних технічних специфікацій, що були застосовані. У разі часткового застосування національних стандартів технічна документація повинна містити посилання на частини стандартів, які були застосовані;
- 5) результати виконаних проектних розрахунків конструкції, проведених досліджень тощо;
- 6) протоколи випробувань.

56. Виробник повинен зберігати технічну документацію протягом десяти років після введення приладу в обіг для подання її відповідним органам державного ринкового нагляду.

Виробництво

57. Виробник повинен вживати заходів, необхідних для того, щоб виробничий процес і контроль за ним забезпечували відповідність виготовлених приладів застосовним вимогам Технічного регламенту.

Перевірка

58. Призначений орган, обраний виробником, проводить відповідні дослідження і випробування з метою перевірки відповідності приладів застосовним вимогам Технічного регламенту.

Дослідження та випробування для перевірки відповідності приладів застосовним вимогам виконуються шляхом дослідження та випробування кожного приладу згідно з пунктами 59 та 60 цього додатка.

Перевірка відповідності шляхом дослідження та випробування кожного приладу

59. Прилади повинні бути індивідуально досліджені шляхом проведення випробувань, передбачених відповідними національними стандартами, та/або еквівалентних випробувань, передбачених іншими технічними специфікаціями, з метою перевірки відповідності приладів застосовним вимогам Технічного регламенту. У разі відсутності такого національного стандарту призначений орган приймає рішення щодо випробувань, які повинні бути проведені.

60. Призначений орган видає сертифікат відповідності щодо проведених досліджень та випробувань і наносить свій ідентифікаційний номер на кожний перевірений прилад або доручає його нанесення під свою відповідальність.

Виробник повинен зберігати сертифікат відповідності протягом десяти років після введення приладу в обіг для подання його на запити відповідних органів державного ринкового нагляду.

Маркування відповідності та декларація про відповідність

61. Виробник наносить знак відповідності і додаткове метрологічне маркування, що передбачені Технічним регламентом, а також ідентифікаційний номер призначеного органу, зазначеного у пункті 58 цього додатка, на кожний окремий прилад, який відповідає застосовним вимогам Технічного регламенту.

62. Виробник складає письмову декларацію про відповідність для кожної модифікації приладу і зберігає її протягом десяти років після введення приладу в обіг для подання на запити органів державного ринкового нагляду. Декларація про відповідність повинна ідентифікувати модифікацію приладу, для якого вона була складена.

Копія декларації про відповідність повинна бути доступна для відповідних органів виконавчої влади на їх запит.

За згодою призначеного органу, зазначеного в пунктах 59 і 60 цього додатка, та під його відповідальність виробник може наносити на прилади ідентифікаційний номер призначеного органу.

63. За згодою призначеного органу та під його відповідальність виробник може наносити ідентифікаційний номер призначеного органу на прилади під час виробничого процесу.

Уповноважений представник

64. Обов'язки виробника можуть бути виконані його уповноваженим представником від його імені і під його відповідальність за умови, що вони зазначені в дорученні, одержаному від виробника. Уповноважений представник не може виконувати зобов'язання виробника, встановлені в пунктах 55 та 57 цього додатка.

Модуль G

(відповідність за результатами перевірки кожного окремого приладу)

65. Відповідність за результатами перевірки кожного окремого приладу - процедура оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує зобов'язання, викладені в пунктах 66, 67, 68, 70 та 71 цього додатка, та гарантує і заявляє під свою виключну відповідальність, що відповідний прилад, який пройшов перевірку відповідно до пункту 69 цього додатка, відповідає застосовним вимогам Технічного регламенту.

Технічна документація

66. Виробник розробляє технічну документацію та забезпечує її доступність для призначеного органу, зазначеного в пункті 69 цього додатка. Технічна документація повинна давати змогу проводити оцінювання відповідності приладу відповідним вимогам та містити результати аналізу та оцінки ризиків, визначати застосовні вимоги і містити відомості про конструкцію, виробництво та роботу приладу тією мірою, в якій це необхідно для проведення оцінки. Ураховуючи конструкцію приладу та особливості його виробництва, технічна документація повинна містити як мінімум такі складові:

- 1) загальний опис приладу;
- 2) ескізний проект та виробничі креслення, схеми елементів, складальних вузлів, схеми тощо;
- 3) опис та пояснення, необхідні для розуміння таких креслень і схем, а також роботи приладу;

4) перелік національних стандартів, застосованих повністю або частково, а в разі коли національні стандарти не були застосовані, - описи рішень, прийнятих з метою забезпечення відповідності суттєвим вимогам Технічного регламенту, в тому числі перелік інших технічних специфікацій, що були застосовані. У разі часткового застосування національних стандартів технічна документація повинна містити посилання на частини стандартів, які були застосовані;

5) результати виконаних проектних розрахунків конструкції, проведених досліджень тощо;

6) протоколи випробувань.

67. Виробник повинен зберігати технічну документацію протягом десяти років після введення приладу в обіг для подання її на запит відповідних органів державного ринкового нагляду.

Виробництво

68. Виробник повинен вживати заходів, необхідних для того, щоб виробничий процес і контроль за ним забезпечували відповідність виготовленого приладу застосовним вимогами Технічного регламенту.

Перевірка

69. Призначений орган, обраний виробником, проводить дослідження і випробування, передбачені відповідними національними стандартами, та/або еквівалентні випробування, передбачені іншими технічними специфікаціями, з метою перевірки відповідності приладу вимогам Технічного регламенту, або доручає їх проведення. У разі відсутності такого національного стандарту рішення щодо проведення випробувань приймається відповідним призначеним органом.

Призначений орган видає сертифікат відповідності щодо проведених досліджень та випробувань і наносить свій ідентифікаційний номер на кожний перевірений прилад або доручає його нанесення під свою відповідальність.

Виробник повинен зберігати сертифікат відповідності протягом десяти років після введення приладу в обіг для подання його відповідним органам державного ринкового нагляду.

Маркування відповідності та декларація про відповідність

70. Виробник наносить знак відповідності і додаткове метрологічне маркування, що передбачені Технічним регламентом, а також ідентифікаційний номер призначеного органу, зазначеного в пункті 69 цього додатка, на кожний окремий прилад, який відповідає застосовним вимогам Технічного регламенту.

71. Виробник складає письмову декларацію про відповідність для кожної модифікації приладу і зберігає її протягом десяти років після введення приладу в обіг для подання органам державного ринкового нагляду. Декларація про відповідність повинна ідентифікувати модифікацію приладу, для якого вона була складена.

Копія декларації про відповідність повинна бути доступна для відповідних органів виконавчої влади на їх запит.

Уповноважений представник

72. Обов'язки виробника, встановлені в пунктах 67, 70 та 71 цього додатка, можуть бути виконані уповноваженим представником такого виробника від його імені і під його відповідальність за умови, що вони зазначені в дорученні, одержаному від виробника.

Загальні положення

73. Оцінка відповідності за модулями D, D1, F, F1 або G може виконуватися на підприємстві-виробнику або в інших місцях у разі, коли:

транспортування приладу до місця використання не потребує його розбирання;

введення в експлуатацію на місці використання не потребує збирання приладу або виконання інших робіт з технічного монтажу, які ймовірно матимуть вплив на роботу приладу;

враховуватиметься величина сили тяжіння у місці введення в експлуатацію приладу або якщо прилад не чутливий до змін сили тяжіння.

В усіх інших випадках оцінка відповідності повинна проводитися в місці використання приладу.

74. У разі коли прилад є чутливим до зміни сили тяжіння, процедури, зазначені у пункті 73 цього додатка, можуть проводитися у два етапи, при цьому другий етап складається з перевірок та випробувань, результати яких залежать від сили тяжіння, а перший - з інших перевірок та випробувань. Другий етап виконується на місці використання приладу. У разі встановлення гравітаційних зон на території держави вираз “у місці використання приладу” може тлумачитися як “у гравітаційній зоні у місці використання приладу”.

75. У разі прийняття виробником рішення щодо виконання у два етапи однієї з процедур, зазначених у пункті 73 цього додатка, та проведення обох таких етапів різними сторонами прилад, який пройшов перший етап процедури, повинен містити ідентифікаційний номер призначеного органу, залученого на такому етапі.

76. Сторона, яка провела перший етап процедури, видає для кожного приладу сертифікат відповідності, в якому зазначаються дані, необхідні для ідентифікації приладу, і дослідження та випробування, які були проведені.

Сторона, яка проводить другий етап процедури, повинна проводити дослідження та випробування, які не були проведені на першому етапі.

Виробник або його уповноважений представник повинен забезпечувати подання на запит, зокрема органу державного ринкового нагляду, сертифікатів відповідності, виданих призначеним органом.

77. Виробник, який обрав на першому етапі модуль D або D1, може використовувати таку саму процедуру на другому етапі або прийняти рішення щодо продовження на другому етапі модуля F або F1 відповідно.

78. Маркування знаком відповідності та додаткове метрологічне маркування повинне наноситися на прилад після закінчення другого етапу разом з ідентифікаційним номером призначеного органу, залученого на другому етапі.

НАПИСИ, що наносяться на прилади

Прилади, призначені для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 Технічного регламенту щодо неавтоматичних зважувальних приладів

1. Прилади, призначені для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 Технічного регламенту щодо неавтоматичних зважувальних (далі - прилади), повинні мати такі видимі, чіткі написи, що не стираються:

- 1) номер сертифіката перевірки типу (у разі потреби);
- 2) найменування виробника, зареєстроване комерційне найменування або зареєстровану торговельну марку;
- 3) клас точності, що зазначається між двома горизонтальними лініями, з'єднаними двома півколами;
- 4) максимальне навантаження у вигляді $Max \dots$;
- 5) мінімальне навантаження у вигляді $Min \dots$;
- 6) ціну повірочної поділки у вигляді $e = \dots$;
- 7) тип і номер партії або серійний номер;
а також з урахуванням особливостей приладів:
- 8) ідентифікаційне позначення на кожному вузлі - для приладів, що складаються з окремих, але поєднаних вузлів;
- 9) ціну поділки шкали, якщо вона відрізняється від e , у вигляді $d = \dots$;
- 10) максимальне значення діапазону компенсації маси тари у вигляді $T = + \dots$,
- 11) максимальне значення діапазону вибирання маси тари, якщо воно відрізняється від Max , у вигляді $T = - \dots$;
- 12) ціну поділки пристрою тарування, якщо вона відрізняється від d , у вигляді $d T = \dots$;
- 13) найбільше допустиме навантаження, якщо воно відрізняється від Max , у вигляді $Lim \dots$;
- 14) особливий діапазон температур у вигляді $\dots \text{ }^\circ\text{C}/\dots \text{ }^\circ\text{C}$;
- 15) значення передатного відношення важільної системи між вантажоприймальною платформою та платформою (майданчиком) для розміщення гир.

2. Прилади повинні мати належні місця для нанесення маркування відповідності та написів, які неможливо зняти без їх пошкодження. Маркування відповідності та написи повинні бути видимі, коли прилад перебуває у робочому положенні.

3. У разі коли використовується табличка з технічними даними, вона повинна бути закріплена у такий спосіб, що унеможливило її зняття без руйнування. Якщо табличка з технічними даними призначена для таврування, необхідно забезпечити можливість нанесення

на таку табличку контрольної позначки.

4. Написи “Max”, “Min”, “e” та “d” повинні наноситися біля дисплею, на якому відображаються результати зважування, якщо така інформація не розташована на ньому.

5. Кожен ваговимірювальний пристрій, з’єднаний або такий, що може бути з’єднаний з одним або декількома вантажоприймальними пристроями, повинен містити відповідні написи стосовно зазначених вантажоприймальних пристроїв.

Прилади, не призначені для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 Технічного регламенту щодо неавтоматичних зважувальних приладів

6. Прилади, не призначені для використання у категоріях застосування, зазначених у підпунктах 1-6 пункту 2 Технічного регламенту щодо неавтоматичних зважувальних приладів, повинні містити такі видимі, чіткі написи, що не стираються:

1) найменування виробника, зареєстроване комерційне найменування або зареєстровану торговельну марку;

2) максимальне навантаження у вигляді Max

Зазначені прилади не повинні містити маркування відповідності, встановлене у Технічному регламенті щодо неавтоматичних зважувальних приладів.

Символ обмеженого використання, зазначений у пункті 54 Технічного регламенту щодо неавтоматичних зважувальних

7. Символ обмеженого використання наноситься у вигляді великої літери “M”, що надрукована чорним кольором на червоному фоні у квадраті з мінімальним розміром 25 x 25 міліметрів із двома пересічними діагоналями, які утворюють хрест.

Додаток 4
до Технічного регламенту

ДЕКЛАРАЦІЯ ПРО ВІДПОВІДНІСТЬ

ТАБЛИЦЯ ВІДПОВІДНОСТІ
положень Директиви 2014/31/ЄС Європейського Парламенту та
Ради від 26 лютого 2014 р. про гармонізацію законодавства держав
- членів ЄС стосовно надання на ринку неавтоматичних
зважувальних приладів та положень Технічного регламенту щодо
неавтоматичних зважувальних приладів

Положення Директиви	Положення Технічного регламенту
Стаття 1	абзац перший пункту 1 абзац другий пункту 1
Пункт 2 статті 1	пункт 2
Стаття 2	абзаци перший - тринадцятий, п'ятнадцятий - вісімнадцятий пункту 3 абзац чотирнадцятий пункту 3 абзац дев'ятнадцятий пункту 3
Стаття 3	пункти 4-6
Стаття 4	пункт 7
Стаття 5	пункт 8
Стаття 6	пункти 9-17
Стаття 7	пункти 18-19
Стаття 8	пункти 20-28
Стаття 9	пункти 29-33
Стаття 10	пункт 34
Стаття 11	пункт 35 абзац перший пункту 36
Стаття 12	абзац другий пункту 36

Стаття 13	пункти 37-38
Стаття 14	пункти 39-42
Стаття 15	пункт 43
Стаття 16	пункти 44-48
Пункти 1-5 статті 17	пункти 49-53
Пункт 6 статті 17	
Стаття 18	пункт 54
Стаття 19	пункт 55
Статті 20-22	
Стаття 23	пункти 56-64
Стаття 24	
Стаття 25	пункт 65-68
Статті 26-30	
Стаття 31	пункти 69-73
Стаття 32	пункт 74
Стаття 33	пункти 75-76
Стаття 34	
Стаття 35	пункт 77
Стаття 36	пункт 78
Статті 37-39	
Стаття 40	пункт 79
Статті 41-47	
	пункт 80
Додаток I	додаток 1
Додаток II	додаток 2

Додаток III

додаток 3

Додаток IV

додаток 4

Додаток V

Додаток VI

додаток 5

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 16 грудня 2015 р. № 1062

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. У переліку органів державного ринкового нагляду та сфер їх відповідальності, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 1 червня 2011 р. № 573 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 41, ст. 1687), у позиції “Держспоживінспекція” у графі “Найменування нормативно-правового акта, дія якого поширюється на відповідний вид продукції” абзац п’ятий викласти в такій редакції:

“постанова Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 р. № 1062 “Про затвердження Технічного регламенту щодо неавтоматичних зважувальних приладів”.

2. У додатку 12 до постанови Кабінету Міністрів України від 21 травня 2012 р. № 436 “Про затвердження переліків товарів, на які встановлено обмеження щодо переміщення через митний кордон України” (Офіційний вісник України, 2012 р., № 40, ст. 1531) розділ “Перелік продукції, що підлягає оцінці відповідності вимогам Технічного регламенту неавтоматичних зважувальних приладів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2009 р. № 190” виключити.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 16 грудня 2015 р. № 1062

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 березня 2009 р. № 190 “Про затвердження Технічного регламенту неавтоматичних зважувальних приладів” (Офіційний вісник України, 2009 р., № 18, ст. 574).

2. Пункт 53 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України у зв’язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2012 р. № 868 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 71, ст. 2870).

3. Пункт 11 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2013 р. № 235 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 28, ст. 957).

4. Пункт 9 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 28 серпня 2013 р. № 632 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 69, ст. 2533).

Документи та файли

 Сигнальний документ — [f451431n600.doc](#)

Публікації документа

- **Урядовий кур'єр** від 30.12.2015 — № 245
 - **Офіційний вісник України** від 31.12.2015 — 2015 р., № 102, стор. 103, стаття 3524, код акту 80005/2015
-